

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

ydes 10 Mill. Kr. i Udlaan til disse Foranstaltninger, saa at der i hvert enkelt Tilfælde kan ydes et Laan, der højst maa udgøre $\frac{9}{10}$ af Omkostningerne ved Opførelse af Ajelebeholdere og Møddingsteder. Laanet er rentefrit og er afdragsfrit de første to Aar. Derefter afdrages det i Løbet af 10 Aar med $\frac{1}{10}$ aarlig. Det foreslaas, at der for Laanene ydes Fortrinsret i Ejendommene ligesom for Grundforbedringslaan, da man maa erkende, at de Foranstaltninger, der her er Tale om, i høj Grad vil forhøje Ejendommens Værdi og derved ogsaa vil være til Fordel for de Kreditorer, som har Pant i Ejendommene i Forvejen. Andragende om Laan skal indsendes til det paagældende Grundforbedringsudvalg, der behandler Sagen og, hvis det skønnes forsvarligt, anbefaler Andragendet og videresender det til Landbrugsministeriet. I § 7 foreslaas det, at hvor Omkostningerne ved Foranstaltningerne andrager 800 Kr. eller derover, bør der til de paagældende Arbejder saa vidt muligt antages Arbejdere, som er arbejdsløshedsforsikrede eller Familieforsørgere.

Lovforslaget er vedtaget i Folketinget med 4 Partiers Støtte. Jeg skal tillade mig at anbefale det til Vedtagelse i det høje Landsting.

Kr. Johansen: Det Lovforslag, som vi her har til Behandling, er jo vedtaget i det andet høje Ting, og det er vist ikke uberettiget at sige, at det i Virkeligheden er blevet ret velvilligt modtaget. Naar de to Partier, hvis Repræsentanter har Plads til højre her i Salen, undlod at stemme for Lovforslaget ved tredie Behandling i det andet høje Ting, saa skyldtes det jo kun de Bestemmelser, der findes i Lovforslagets § 7. Denne Paragraf, som man i det andet høje Ting forgæves har stillet Ændringsforslag om at faa slettet, forekommer imidlertid mig at være en meget hensigtsmæssig, meget forsvarlig og meget saglig Bestemmelse. Navnlig naar der er Tale om en Lov, hvorved ikke alene et Erhverv skal støttes, men hvorigennem man ogsaa tilsigter at skaffe mere Beskæftigelse for Landets Lønarbejdere, er det et godt Princip, at man ved Gennemførelse af saadanne Beskæftigelsesforanstaltninger med offentlig Støtte foretrækker Arbejdere, der selv bringer betydelige Ofre for at sikre sig mod Sygdom og Arbejdsløshed.

Ministeren oplyste, og det fremgaar for øvrigt ogsaa af Lovforslaget, at det er

Raastofkommissionen, der har udarbejdet dette Lovforslag og tilsendt Ministeriet det. Naar man i Raastofkommissionen har interesseret sig for Lovforslaget, skyldes det vel særlig, at man betragter det som en valutabesparende Foranstaltning. Der kan heller ikke være Tvivl om, at i jo højere Grad vi enten selv producerer eller opbevarer og derigennem opretholder de Værdier, til Erstatning for hvilke der ellers skulde gøres Indkøb i Udlandet, opnaas der derved en betydelig valutamæssig Besparelse. Men Lovforslaget betyder samtidig for Landbruget en værdifuld Hjælpeforanstaltning, der kan sidestilles med Grundforbedringslovgivningen, med Hensyn til hvilken vi jo har adskillige Aars Erfaringer. Jeg har hørt ganske enkelte kritiske Bemærkninger om denne Lovgivning, men jeg har paa Grundlag af min egen Erfaring faaet det Indtryk, at til at opveje det enkelte, ikke helt vellykkede Tilfælde, som man kan trække frem, er der Tusinder af Tilfælde, hvor man maa indrømme, at Loven har gavnet ikke alene den enkelte Landbruger, men samtidig øget Beskæftigelsen og givet de efterfølgende Kreditorer større Muligheder, end de ellers vilde have haft, for at faa, hvad der tilkommer dem. Det almindelige er, at der er skabt betydelige Værdier, at der er skabt Stabilitet, hvor der før var Usikkerhed, og at Forholdene i Virkeligheden tilfredsstiller til alle Sider. Det er min Opfattelse, at det samme vil blive Tilfældet her, at den Fortrinsret for Laanene, som indføres her, ikke vil komme til at genere efterfølgende Kreditorer, men tværtimod vil blive til Fordel ogsaa for dem.

Det, som man beskæftiger sig med i dette Lovforslag, er jo ikke som i Grundforbedringslovgivningen Jordforbedring og Afrøderne paa Marken, men derimod Staldhygiejne og Gødningens Opbevaring. Med Hensyn til det første ser vi saa ofte, i hvor høj Grad en bedre Staldhygiejne tiltrænges, og der er ingen Tvivl om, at ligesom det er ønskeligt, at der er tilstrækkelig Lys og Luft og Renlighed i vore Boliger, maa det i samme Grad være ønskeligt i vore Stalde. Man øger derigennem Dyrenes Velvære, de trives bedre, og man øger Dyrenes Ydeevne. Og med Hensyn til Opbevaring af Gødningsstofferne er der ingen Tvivl om, at der i Aarenes Løb er gaaet uhyre Værdier tabt ved, at denne Opgave ikke er blevet passet tilstrækkeligt, enten paa Grund af at man ikke har haft Raad til at foretage, hvad der var nødvendigt